

κατ' ὄναρ μοι ἐπαρουσιάσθη, ὅσον ὁποιοδήποτε θάλαμον ἐν τῷ οἴκῳ μου.»—καὶ τὴν αὐτὴν παρατήρησιν ἔκαμεν ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν στοάν. Ἐδείξεν ἔπειτα τὸ καθαυτὸ μέρος, ὅπου ἴστατο ὁ Βέλλιγγαμ ὅτε ἐπυροβόλησε, καὶ ὅπου εἶχε φθάσει ὁ κύριος Πέρσεβαλ ὅτε ἐκτυπήθη ὑπὸ τῆς σφαιρας, ἐξ ἧς ἔπεσεν. Ἡ ἐνδυμασία καὶ τοῦ κυρίου Πέρσεβαλ καὶ τοῦ Βέλλιγγαμ ἐσυμφῶναι ἐντελέστατα μὲ τὴν περιγραφὴν, τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κυρίου Γ.

Ἱερεὺς τῆς Σκωτίας, κατοικῶν πλησίον τοῦ Ἐδιμβούργου, ὠνειρεύθη μίαν νύκτα, ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι εἶδε πυρκαϊάν, καὶ ἐν τῶν τέκνων του εἰς τὸ μέσον αὐτῆς. Ἐξυπνήσας, ἀνέστη πάραυτα, καὶ ἐπέστρεψεν οἴκαδε ὅσον τάχιστα. Εὐρῆκε δὲ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πυρπολουμένην, καὶ ἐν τῶν τέκνων του εἰς κίνδυνον νὰ καῖ, ἀλλὰ, χάρις εἰς τὸ ὄνειρον, ἐπρόφθασε νὰ τὸ σώσῃ.

Δύο ἀδελφαὶ ἐνοσοκόμου προ τινῶν ἡμερῶν ἀδελφὸν πάσχοντα· ἡ μία δ' ἐξ αὐτῶν ἐδανείσθη ὠρολόγιον παρά τινος φίλης, ἐπειδὴ τὸ ἰδικόν της ἦτον ὑπὸ διόρθωσιν. Ἐνῶ συνεκοιμῶντο εἰς δωμάτιον, ἔχον συγκοινωνίαν μὲ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ των, ἡ μία ἐξύπνησε πολὺ τεταραγμένη, καὶ σηκώσασα τὴν ἄλλην, εἶπεν ὅτι εἶδε τρομερὸν ὄνειρον. «Ὁνειρεύθη,» εἶπεν, «ὅτι τὸ ὠρολόγιον τῆς Μαρίας ἐστάθη· καὶ ὅτι, ἀφοῦ σὲ ἀνέφερα τὸ περιστατικόν τοῦτο, ἀπεκρίθης σύ, Πολὺ μεγαλητέρα συμφορὰ μᾶς ἠκολούθησε· διότι καὶ ἡ πνοὴ τοῦ ἀδελφοῦ μας ἐστάθη παρομοίως.»—Τὸ ὠρολόγιον ὅμως εὐρέθη ὀρθῶς βαδίζον, καὶ ὁ ἀδελφός των ἡσυχῶς κοιμώμενος. Τὸ αὐτὸ ὄνειρον παρέστη πάλιν τὴν ἐφεξῆς νύκτα· τὴν ἀκόλουθον δὲ πρωΐαν, μία τῶν ἀδελφῶν, αἰτίαν λαβοῦσα νὰ σφραγίσῃ γράμμα τι, ὑπῆγε νὰ φέρῃ τὸ ὠρολόγιον, ἀλλὰ παρετήρησεν ὅτι εἶχε σταθῆ, καὶ ἐνθυμηθεῖσα τὸ ὄνειρον, ὤρμησεν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ ἀδελφοῦ της, ἐντρομος· καὶ ἀληθῶς τὸν εὐρῆκε νεκρόν.

Συμβαίνει κάποτε δύο τινὲς νὰ ἴδωσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ἐφεξῆς διήγημα φιλοσόφου ἀνδρός, τοῦ Dr. Abercrombie.—

Νέος, εὐρισκόμενος εἰς γυμνάσιον ἑκατὸν μίλια μακρὰν τῆς πόλεως ὅπου διέτριβον οἱ γονεῖς του, ὠνειρεύθη ὅτι ὑπῆγεν εἰς τὸν πατρῶν οἶκον διὰ νυκτός, καὶ πρῶτον ἐδακίμασε τὴν ἔμπροσθεν θύραν, ἀλλὰ τὴν εὐρῆκε κεκλεισμένην· εἰσελθὼν ὅμως διὰ τῆς ὀπισθεν, εἶδεν ὅτι ἅπαντες εἶχον πλαγιάσει, καὶ ὑπῆγε κατ' εὐθείαν εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν γονέων του. Εἶπε δὲ πρὸς τὴν μητέρα του, ἧτις ἔτυχεν ἐξυπνος, «Μήτηρ, εἰς μακρὸν ταξίδιον ἀναχωρῶ, καὶ ἦλθον νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω.» Τοῦτο ἀκούσασα ἐκείνη, ἀπεκρίθη πολὺ ἀνήσυχος, «ὦ! φίλτατε υἱέ, ἀπέθανες!» Ὁ νέος ἐξύπνησε πάραυτα, ἀλλὰ δὲν μετεσυλλογίσθη τὸ ὄνειρον, ἐκτὸς μετὰ τινὰς ἡμέρας, ὅποτε ἔλαβεν ἐπιστολὴν τοῦ πατρὸς του, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ ἐρευνήσῃ περὶ τῆς υγείας του, κατὰ συνέπειαν φοβεροῦ ἐνυπνίου, τὸ ὁποῖον εἶδεν ἡ μήτηρ του αὐτὴν ἐκείνην τὴν νύκτα, καθ' ἣν παρέστη εἰς αὐτὸν τὸ προειρημένον ἐνύπνιον. Ἡ μήτηρ σου ὠνειρεύθη, ἔλεγεν

ἡ ἐπιστολὴ, ὅτι ἤκουσέ τινα ζητοῦντα νὰ ἀνοίξῃ τὴν ἔμπροσθεν θύραν, ὅστις ἔπειτα ὑπῆγεν εἰς τὴν ὀπισθεν θύραν, καὶ τέλος ἦλθεν εἰς τὸν κοιτῶνά μας. Εἶδε τότε ὅτι εἶναι ὁ υἱὸς αὐτῆς, ὅστις, ἐλθὼν εἰς τὴν πλευρὰν τῆς κλίνης, εἶπε, «Μήτηρ, εἰς μακρὸν ταξίδιον ἀναχωρῶ, καὶ ἦλθον νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω.» τοῦτο ἀκούσασα ἐκείνη, ἐξεφώνησεν, «ὦ! φίλτατε υἱέ, ἀπέθανες!»— Ἀλλὰ τίποτε δὲν συνέβη οὔτε εἰς τὸν υἱόν, οὔτε εἰς τὴν μητέρα.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ, ΚΑΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΑΥΤῃ.

ΤΟ 1717, οἱ κάτοικοι τῆς Σμύρνης, κατὰ τὸν Τουρνεφόρτιον, ἦσαν μόνον 27,300· ἐξ ὧν 15,100 Τούρκοι, 10,000 Γραικοί· 1800 Ἰουδαῖοι· 200 Ἀρμένιοι, καὶ ἄλλοι τόσοι Φράγκοι. Τὸ δὲ 1817, ἦτοι μετὰ ἑκατὸν ἔτη, οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης ἀνέβαινον, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Οἰκονομοῦ, εἰς 150,000, ἐξ ὧν τὰ δύο πέμπτα, ἦτοι 60,000, Γραικοί. Τὴν σήμερον ὁ πληθυσμὸς δὲν φθάει εἰς τὰς 150,000· οἱ Τούρκοι λογίζονται πάντοτε οἱ πολυαριθμότεροι· οἱ Γραικοὶ δὲ μὲν προοδεύουσι ταχύτερον, καὶ δὲν εἶναι ὀλιγωτέροι τῶν 40,000, οὔτε πλειότεροι τῶν 50,000.

Τὸ 1688 συνέβη ἐν Σμύρνῃ φοβερός σεισμός, καταποντίας πολλὰς συνοικίας καὶ τὰ δημόσια γραμματοφυλακεία καὶ ἀρχαία, τὰ τε Ἑλληνικά καὶ τῶν παρεπιδημούντων Εὐρωπαίων. Τοῦ σεισμοῦ τούτου γίνεται μνεία εἰς μάρμαρον, κείμενον ἐπὶ τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ὅστις τότε ἔπεσε καὶ αὐτός· ἀνωκοδομήθη δὲ τῷ 1690, καὶ πάλιν πυρποληθεὶς τῷ 1763 ἀνεκτίσθη τῷ 1792. Μνημονεύει δὲ ὁ Κεδρηνός καὶ ἄλλον μέγαν σεισμὸν τῆς Σμύρνης, συμβάντα κατὰ τὸ 1048. Ὑστατος δὲ τῆς πόλεως ταύτης σεισμός ἀναφέρεται ὁ κατὰ τὸ 1779, μετὰ πορκαϊᾶς συνημμένως, ὅστις ἐπροξένησε πολλὴν φθορὰν καὶ ζημίαν. Εἶναι παρατηρήσεως ἄξιον, ὅτι οἱ οἱ ἀξιωματικότεροι σεισμοὶ συνέβησαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τὸν Ἰούνιον.

[Ἐκ τῆς περὶ Σμύρνης Διατριβῆς τοῦ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.]

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΝ ΚΑΙΡῷ ΒΡΟΝΤΗΣ.—Ἐξω τοῦ οἴκου εὐρισκόμενοι, πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν δένδρα καὶ παντὸς εἶδους ὑψηλὰ ἀντικείμενα· καὶ ἂν μετὰ τὴν λάμψιν ἀκολουθήσῃ πάραυτα ὁ κρότος,—θῆεν ἔπειτα ὅτι τὸ νέφος εἶναι πολλὰ πλησίον,—τὸ ἀσφαλέστερον ἦθελεν εἶσθαι νὰ πλαγιάζωμεν. Πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν ποταμούς, λίμνας, καὶ τὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ εἶναι καλὸς ἀγωγὸς τοῦ ηλεκτρισμοῦ, καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐν πλοικαρίῳ εὐρισκόμενοι, ἐξέχοντες τρόπον τινὰ, ἦθελον εἶσθαι ἐκτὸς τοῦ οἴκου, τὸ μέσον θαλάμου κεκαλυμμένου ὑπὸ τάπητος θέλει εἶσθαι ἀρκετὰ ἀσφαλές. Ἄς μὴ καθήμεθα πλησίον τῆς καπνοδόχης, μήτε τοῦ παραθύρου, ἐπειδὴ ὁ πεπυρωμένος καὶ ἀραιὸς ἀήρ, ὡς καὶ ὁ ὕγρος, εἶναι καλοὶ ἀγωγοί. Ὅθεν εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὸ ἀσφαλέστερον εἶναι νὰ κλειώμεν τὰ παράθυρα. Ἐν τῇ κλίνῃ δὲν κινδυνεύομεν, διότι τὰ ἐπαπλώματα εἶναι καχοὶ ἀγωγοί, καὶ εἴμεθα τρόπον τινὰ μεμονωμένοι εἰς τοιαύτας θέσεις.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Σύμμικτα Βυζαντινά. Ἄρ. Β'. Θάνατος τοῦ Γεώργιου Αἰγυπτιακοῦ τοῦ Γελιμερός· Θρίαμβος τοῦ Βελισαρίου, 49. Περί τῶν Τρόπων τοῦ βλέπειν, 52. Ὁ ἔρωσ τῆς Πατρίδος, 53. Ὁ Ρασσέλας, Κεφ. κ—κβ'. 53. Γνωμικὰ τῶν Ταπροβαναίων, 55. Εἰς ἐν Ἄστρον, 56. Δίκαια τοῦ Ἄνθρώπου καὶ τοῦ Πόλιτος, 58. Σημειώσεις περὶ τῆς Ἱερᾶς Γεωγραφίας, Ἄρ. Α'. 67. Αἱ Ἀθῆναι ἀλλοιοῦνται ὑπὸ τῶν Βενετῶν, καὶ καταστρέφονται ὑπὸ τῶν Τούρκων, 59. Περί τοῦ Κατοπτρισμοῦ, μετὰ Εἰκονογραφίας, 61. Ὀνειρα, 63. Κάτοικοι τῆς Σμύρνης, καὶ Σεισμοὶ ἐν αὐτῇ, 64. Ἀσφάλεια ἐν καιρῷ Βροντῆς, 64.